

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska polt-vrsta 4 kr., pri večkratnem pojavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gl., za pol leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 60 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gl., za četrt leta 2 gl. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 125.

V Ljubljani v petek, 5. junija 1885.

Tečaj II.

„Narodova“ logika in doslednost.

„Slovenski Narod“ je prekosil samega sebe, namreč s svojo logiko in svojo doslednostjo, ki jo je tako sijajno pokazal v svojem zadnjem uvodnem članku: „Dolenjska volitev in gospod baron Winkler.“ „Svobodna volitev je prvi pogoj ustavne države,“ tako poudarja „Narod“, in ima prav. Človek, ki ima nekoliko logike, bi po tem takem mislil, da bode „Narod“ prepuščal Dolenjcem, naj si izvolijo svojega poslanca svobodno, kakor je njim drago. Kratko nikar ne. „Slov. Narod“ ima drugo logiko, togoti se namreč nad tem, da se niso vsi volilci dolenjskih mest in trgov nepogojno podvrgli dotičnemu sklepu centralnega volilnega odbora — v Ljubljani, ki pa se ni oziral na nasvet večine ravno teh volilcev; togoti se, da so se zoper njegovo („Narodovo“) povelje drznili, postaviti si sami tistega kandidata, ki so ga bili leta 1883. — in sicer tedaj popolnem po želji „Narodovi“ — izvolili svojim deželnim poslancem, moža, ki je kot tak tudi popolnem opravičil njihovo zaupanje; togoti se „Narod“ pri svoji doslednosti, da še celó uradniki na Dolenjskem ne plešejo tako, kakor on piska, ampak da so tako tmoglavi, da hočejo kot volilci tudi uživati svojo svobodno volilno pravico. Bog nam pomagaj s takimi logikarji, kakoršen je „Narod“.

„Slovenski Narod“, z zastavo „svobodne volitve“ v rokah, togoti se dalje nad tem, da je okrajni glavar upisal v volilni imenik 30 volilcev, ki po „Narodovem“ mnenju nima jo volilne pravice, o kateri napaki bode, kakor misli „Narod“,

gotovo še govor v državnem zboru. Pa kaj je tega „Narodu“ mar? Saj se ni nijeden dolenjskih volilcev zaradi te napake pritožil, dasi je bila pot pritožbe vsakemu odprta.

„Slovenski Narod“ se tudi spominja časov, ko je „nepozabljivi nam predsednik Kalina vodil krmilo deželne vlade“, a revež, ves zamaknjen v svojo izvrstno logiko, je zabil, da je on („Narod“), ko je nepozabljivi gospod Kalina šel iz dežele, s prav viteškim srcem vrzel — kamen za njim.

Do vrhunca logike pa je naš „Slovenski Narod“ dospel s tem svojim stavkom: „Kdo pa sedi v centralnem volilnem odboru?“ — takó praša „Narod“, in si takoj dá sam ta odgovor: „Poslanci, katere je izbral narodni klub kranjskega deželnega zbora, možje, ki so izkušeni rodoljubi in ki uživajo dolgoletno zaupanje narodovo.“ O narodnem klubu ni mislil vselej „Slovenski Narod“ takó dobro. A pustimo to; zakaj pa vrli naš „Narod“, ki daje rad drugim dobre nauke, ni sam spoštoval sklepov centralnega volilnega odbora, v katerem sedé izkušeni rodoljubi? Zakaj je tisti dan, ko je priobčil oklic tega odbora, po katerem je bil za Notranjsko proglašen kandidatom g. Obreza, takó junaško izpodbijal to kandidaturu in postavil preko glav omenjenih rodoljubov svojega posebnega kandidata, gosp. dr. Hinkota Dolenca? Kako je to mogoče! si bode marsikdo mislil. No, pri doslednosti našega „Naroda“ je pač vse mogoče!

Prav zanimive, ker posebno modre, so tudi te „Narodove“ besede: „Če g. baron Winkler misli,

da je uže dospel do take mogočnosti, da lahko vlada brez narodne stranke, potem se bode kmalu prepričal, da brez simpatij in sodelovanja naroda ni nobenega uspešnega dela.“ Na to je lahek odgovor, da namreč gosp. baron Winkler ne misli ničesar, nego le to, da se mora njegovo delovanje, če hoče biti uspešno, naslanjati niti na to, niti na luno stranko, ampak na postavo; če se pa naslanja na postavo, naj se temu stranke le ustavljajo, ako morejo. Narod slovenski (ki se razločuje od „Slovenskega Naroda“) ne zahteva od deželnega predsednika, g. barona Winklerja, nič drugega, nego pravico po postavi. To je za deželnega predsednika jedino merodajno, ne pa mnenje in zahtevanje te ali une stranke, najmanj pa „Narodove“ stranke.

Na zadnje povzdigne naš „Slov. Narod“ še svarivni svoj glas, rekoč: „Svaka sila do vremena.“ Imeli smo uže hude čase, ko sta Bach in Widmann nad nami vihtila trdo svoje žezlo, a Bach in Widmann sta šla, narod slovenski pa je ostal. To vemo tudi mi; deželni predsedniki so prišli, so šli in grejo, kedar je treba. A zdi se nam, da bi bilo prav, da bi tudi „Slovenski Narod“ s svojo logiko, če je nima bolje, namesto da ljudstvo slepi, sam šel — rakom žvižgat.

Baron Walterskirchen je govoril.

Večkrat smo uže imeli priliko govoriti o Walterskirchnu in njegovih političnih nazorih, zaradi tega se zdaj ne bodemo z njegovo osebo boljše pečali. Omeniti hočemo samo pismo, katero

glavarja Sinarja, s Zanzibara v Ugando gredočega; glavo tistega morilca moram imeti, ali pa bodem lovski gonil Muramba z več Ugandčani, kakor je dreves v njegovi deželi. Odlazite!“

Zdaj pride na vrsto drugo poslanstvo. Glavar jim je umrl, in torej želé vedeti, kdo naj mu bode naslednik; tudi rajnega glavarja sina so sabo privedli.

Mtesa se smehlja in prosi glavarje, naj povedó naslednika. Ta imenuje Bugombo, oni Tani-zivo, ta Kasedžeja, oni Sempo. Glavarji se ne morejo zediniti, in Mtesa praša šaljivo: „No, kdo pa bode glavar?“ na to pa večina glasuje za Tani-zivo. Zdaj čujemo zopet tvijanze in vroče obljube vdanosti, s katerimi se izvoljenec zahvaljuje cesarju.

Ravno ta čas se prikaže dolgi spreved žensk, starikastih in mladih. Ko jih cesar vglada, vzdigne se in drugi po njegovem vzgledu. Če radovedni prašamo, kdo so te, nam povedó, da te so od cesarjeve zlahte. Te gospé in gospodične, kakor je videti, dobro umevajo izbrati pravi čas, in nalašč pridejo pozno k poklanjanju, kakor se tudi govori, da evropske gospé pozno prihajajo v cerkev za to, da nasé obračajo drugih pozornost.

Gospé pristopajo k preprogi, Mtesa pa vsako

nah skoro izgubljajo; ustni niso več tako napeti, ampak so bolj ohlapni, in kmalu se čuje po dvorani krepki smeh.

Pa tiho! Kakih deset množ stopa v podolgasto središče, ki se vržejo na tla in ki nekaj govore, česar pa, kakor je videti, vladar ne poslušá.

Po tolmaču izvemo, da ti možje so poslanstvo Murambovo, človeka, ki ne spoštuje nikakeršne postave. Šel je glas, da hoče Mtesa nadenj poslati 50 000 vojske, in to ga je nagnilo, da je cesarju daril poslal, iz katerih naj bi se cesar prepričal, da Murambo nima nikakeršnega vzroka, pravdati se z Ugando in njenim vladarjem. Darila se na to razpostavijo in štejejo. Toliko in toliko robe, toliko žice, polu dvanajstorige ploščekov evropskega dela, velika medena plošča za kavo, arabsko bodalo s srebrnim ročem in bakrena suknja.

Med tem se je Mtesa mirno dalje razgovarjal z glavarji, in kar nič se ni zmenil za govoreče in darila razpostavljajoče poslanstvo; a zdajci uprè svoje velike in žareče oči v poslance ter jim reče hitro in odločno:

„Povejte Mirambu, da ne potrebujem njegovih darov, da pa moram imeti glavo tistega njegovih glavarjev, ki je pred letom ubil mojega

Listek.

Življenje in navade v Ugandi.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

Sedimo tudi mi zraven Katekira, da moremo složno in uatanko motriti vladarja.

Obraza je svetlogladkega, nezgrbljenega, in poteze na njem znanijo mladega moža, čigar starost bode med 25 in 35 leti. Glavo ima gladko obrito in s fesom pokrito. Cesar je bos, zato mu pa noge počivajo na leopardovi koži, in na nje kraju leži oglajeni slonov zob, a zraven njega par karmezinastorudečih turških opank. Dolgi prsti njegove desnice obsegajo ročaj arabske sablje, levica pa je stegnjena po levem kolenu, tako da nam pride na misel Ramzes v Tebah. Na njegovem obrazu je samo to posebno, da ima žareče, nemirne, velike oči. Obliče se mu hitro izpreminja, ter je dostojno in možato, kadar je mirno; toda če mu hude misli vznemirjajo duha, tedaj se mu krčijo kotovi usten, očesna jabolka mu izstopajo, roke se mu tresejo, domači dvorjan pa se boji ognjometno izbruhnjene jeze. Kadar je pa cesar pri volji, vsedajo se mu oči, da se v volli-

je pred kratkim pisal dunajskemu vodji, ko so namreč Walterskirchena povabila mnoga politična društva, naj bi se izrekel o zdanjih državnozbornskih volitvah. Zanimljivo je to pismo zaradi tega, kako se izreka Walterskirchen o demokratih, njih nalogi in smotru. V tem pismu izreka se o zdanjem položaji takó-le:

„Gosp. dr. Fischhof je v njegovi pred kratkim izišli knjigi resnično praktična narodnostna vprašanja preciziral, in ne bode lahko, jih pregledati, da bi ne bil osupnjen in bi se razjarjen ne vprašal: Če je v istini potrebno, da se zaradi njih boj nadaljuje, kateri uže več let najboljše moči v Avstriji slabí? . . .

Razdraženeje nego kedaj stojijo si vodje avstrijskih narodnostij nasproti. Kdor ni z nami je proti nam, tako razlega se iz raznih taborov, in vsakemu se zapové molčanje, kdor misli, da je še kaka zadeva bolj važna, razen te, če bode zjedinjena levica v prihodnjem državnem zboru za 20 in 30 glasov v manjšini in če se načelo jedinstva ohrani čist. Jedinstva v čem? V zaslepljenosti, da je 14 milijonov več nego 8 milijonov in da bi bilo za 8 milijone koristno, če si pridobi med 14 milijoni prijatelje. Taka je podoba našega političnega položaja v trenutju, ko se volilci pozivljejo, svoje zastopnike na novo izvoliti in prvokrat v Avstriji iz Nemcev sestojéča demokratična stranka stopi na volišče. V čem je pač njena najbližja naloga? Prej sem omenil, da so huđi boji navadno spremljali nastop k višku hrepeneče demokracije in da so marsikaterega pristaša preplašili. Zdaj se jej kaže smoter, kateri ne bode provzročil bojev, marveč bode bojevalce ločil. Če se nemškim demokratom posreči, terorizem v lastnem taboru uničiti in tako vplivati oproščevalno na članove drugih narodnostij, kateri narodnostni pritisk nič menj hudo ne občutijo, potem bodo pokazali, da je za Nemce v Avstriji še vedno možno, postati vodeč narod in bi to vodstvo moglo biti vsem v blagoslov. Treba pa stopiti na druga pota, nego jih je zdaj zaslepljenost in zagrizenost za prava smatrala. Dokler ostane zdanja smer zjedinjene levice med Nemci jedino vladujoča, ne bode nobeden Čeh zapustil utrdb svojeg narodnostnega strankarskega stališča ker manjka zaupanje, da bi odstranitev s tega strankarskega stališča takoj mogla omejiti narodnostne pravice. Pravi demokratični program ne pozna narodnostnega zatiranja in tudi družega zatiranja ne. V tem slučaju pa je tudi jedino nemškonacijonalno prav, ker je v interesu Nemcev v Avstriji in Nemcev v Evropi, če dobijo avstrijski Slovani prepričanje, da more biti njih bodočnost v prijateljstvu z Nemci srečnejša, nego če jim sovražni nasproti stojé ali se njih pota ločijo. Pri-

posebej prijazno pozdravi in objame. Za povračilo te cesarske milosti obdarujejo vladarja z živo perutnino, ki jo lastnoročno sprejema in kakemu glavarju držat oddaja. Kaj porečemo k takemu obnašanju? Mislimo, da tako vedenje je gotovo dobro znamenje cesarjevega značaja, ako se tako despotni vladar poniža do tolike prijaznosti in priljudnosti.

Cesar ima pa to jutro nahod. Oprezni glavarji so to bolehnost uže zdavnaj opazili, in kade se prikazuje znamenje te „pošasti“, takoj jih pade polu dvanajstorice na kolena ter cesarju ponujajo svoje naglavnike, da bi se vanje cesarski nos olajšal.

Cesar se šaljivo nazaj nasloni, rekoč: „O ne trebam vseh.“ — „Dobro, prosim, pa mojega vzemi,“ reče nekdo. — „Ne, mojega, kabaka, mojega; moj je bel, iz fine in mehke robe.“ Zaradi finosti in mehкости se dá Mtesa preprositi. Ko pa robec stori svojo službo, ga dá lastniku nazaj, kateri pa robec krepko mane in tre, kakor bi hotel kazniti ono snov, ki je vladarju bolenost provzročila.

Nenadoma se čuje iz nekega kota nekak rěsk, kakor bi bil kdo kihnil ali zakašljaj. Cesar vpre oči v nesrečnika, in takoj zavpijejo glavarji jako nejevoljni: „Vùn ž njim, vùn, hitro vùn!“

pravljenost Nemcev, narodnostne pravice, katere je naša ustava načelno podelila, tudi zakonito zagotoviti ter jih ne dalje pustiti zavisne od določb, ne bode ostala brez vpliva na one, kateri do zdaj niso imeli nobenega zaupanja do vodij Nemcev. Da bi se omejilo narodnostno bojišče, samo oni hoteti neče, kateri potrebuje narodnostni prepir in ga hoče imeti ali se nadeje kake višje moči, katerega bode napravila v kladio in druge v nakovalo. Nemci v Avstriji morejo tudi brez narodne škode storiti prvi korak, ker bi poklicani varuhi države to samo spravili v nevarnost, ko bi dopustili, da bi se v istini zatiral nemški element.

In če bode nemška demokracija s pravim razumom ozirala se na gospodarstvene potrebe, katere jednako stiskajo Nemce in Slovane, bode tudi napravila med narodi vez, katero ne bode, polagoma se krepčajočo, mogla raztrgati niti neumnost niti hudobnost. Resnica, katero bi morala imeti vsaka parlamentna stranka pri srci, je brezvspešnost delovanja, kateremu manjka znak resnice. Za kaj se z navdušenjem poganjati še le tedaj, kadar se vé, da je manjšina, ne vzbuja zaupanja resnega bojevanja

Naj bi nemška demokracija svojo plemenito in lepo nalogo razumela ter ogladila pot, da napredek naše domovine ne bode kakor do zdaj zadel na nepresežne ovire. Naj bi se jej posrečilo, najti pravih mož, katerih samozaupanje dobiva zopet zaupanje, katerih vera v zmagalno moč plemenitih načel zopet vzbuja vero, katerih častihlepnost, vstvariti kaj velikega in koristnega, jim daje potrebno delavno moč in katerih brezmadežen značaj si pridobi vsaj spoštovanje, če se jim ne bi posrečilo, pridobiti si simpatij.

Kot srečno znamenje smatram to, da more demokracija svoje najbližje namene doseči, da ne kliče na boj, marveč govori k avstrijskim narodom besede miru.“

Odbor političnega društva „Edinost“ izdal je naslednji oklic:

Čestiti volilci III. volilne skupine!

Zopet Vas kliče državljanska dolžnost na volišče; voliti Vam je poslanca za državni zbor. Po resnem posvetovanju z vsemi lokalnimi odbori, prišel je podpisani osrednji odbor do prepričanja in sklepa, da Vam priporoča za državnega poslancu gospoda

Ivana Nabergoja, posestnika v Proseku,

kateri je Trst in okolico uže 12 let zastopal na Dunaji ter okolico zastopa v mestnem zboru uže 20 let. Uže za to naš kandidat predobro pozna naše razmere, potrebe in težnje; da pa jih dobro pozná, dokazal je tudi večkrat, ko se je iskreno

Na ta preceptorski poziv zgrabi šestorica „motoznih gospodov“ ubegajočega nahodneža in ga bacnejo jako neprijetno vùn iz dvorane.

Zdaj je čuti glasove v tej deželi nenavadne harpe. Cesar pokliče igralca, da mu katero zaigra na tem orodju. Ko to plunkanje nekoliko časa poslušamo, zganemo se kar naenkrat, čuvši strel iz puške.

Polu dvanajstorice glavarjev globoko vzdihne. Na to pa vsi zdihovalci planejo vùn kaj, da poizvedó, kaj je vzrok takemu poku. Toda brzoročni in hitronožni „gospodje od motoza“ so jih uže prehiteli. Kakor bi trenil so dobili človeka, mu vrgli zanjke okolo vratu ter ga privlekli — toliko, da ga niso zadavili — pred cesarja, čigar živci so se bili nekoliko pretresli. Klečé poročajo rablji, da mož je stal na straži, zadremal, puška mu pala iz rok in se sprožila. Z očmi prašajo cesarja: „Kaj hočemo ž njim storiti?“ „Dajte mu jih petdeset,“ jezno pravi cesar. Na to vlečejo proč vbogo stvar, nepaznega stražnika, da mu odmerijo kazen, ki ga bo za mesec dni ohromila.

Pred dvorom zaslišne dvorane se čuje mukanje goved, tolstih volov in krav. Mož pristopi, poklekne, izgovori več „tvijanzev“ in pravi, da je prignal Mankorongove darove, darove kralja Usujške dežele.

potezal za pravice svojega naroda in za koristi mesta Trsta in okolice; saj so to o svojem času priznali celó italijanski, nam Slovincem neprijazni listi.

Naš kandidat je mož jeklenega značaja, mož, kateri zaradi svoje poštenosti, svojega stalnega političnega prepričanja uživa neomejljivo zaupanje svojih prijateljev in znancev in spoštovanje celó nasprotnikov — ali kar je še več, on uživa tudi zaupanje viših krogov in je v najboljših razmerah z onimi možmi, ki so v parlamentu zadnjih 6 let in bodo tudi v novem parlamentu sestavljali odločevalno večino. To pa je jako bistvena lastnost tržaškega poslancu, ker se bodo v prihodnjem državnem zboru razpravljale prevažne zadeve Trsta, od katerih dobrega rešenja bode mnogo odvisna prihodnja sreča prve avstrijske luke.

Slovinci Trsta in okolice in ž njimi tudi pravični, za pravo svobodo in enakopravnost uneti Italijani ni treba, da si iščejo za državni zbor boljšega poslancu. — Naš kandidat je pri vsaki priliki dokazal, da je udan našemú cesarju, da se strogo drži svoje vere, da ljubi svoj narod in da je navdušen za blagost skupne nam države Avstrije.

Čestiti volilci! V nedeljo, 7. t. m., pojdite vsi na volišče; bodite edini, ne brigajte se za nasprotnike, kateri bodo skušali, da Vas speljejo na krivo pot; ampak vsi volite takó, kakor Vam vleva vest in prava ljubezen do domovine; Vas poslanec naj bode Ivan Nabergoj!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Danes vršijo se volitve: V Dólenji Avstriji, Bukovini, Kranjski veleposestvo; česke trgovinske zbornice, na Moravskem, v Šleziji, na Štajerskem in Koroškem mesta.

Vsi dunajski listi bavijo se obširno z izidom volitev na Dunaji. Na jedni strani točijo se krokodilske solze ob porazu in propadu nemško-liberalne stranke, na drugi strani pa se z zadovoljstvom omenja, da je zmagalno mnenje pomirljivosti, da si je nekaj sedežev pridobila pomirljiva demokratična stranka; izraža pa se nezadovoljstvo, da si je antisemitizem priboril toliko zmago. Vsi listi z odločnostjo obsojajo izgrede, kateri so se vršili pri volitvah v Leopoldovem mestu. Na Dunaji zmagala je tendenca pomirljive politike.

„Wiener Zeitung“ je objavila več naredb, kako naj se izvaja šesto poglavje obrtnega reda, kateri stopi dné 11. t. m. v veljavo. Jedna naredba govori o odmorih pri delu; druga naredba navaja razne obrte, pri katerih je dovoljeno delo

„Hm. Poglejte jih, Katekero; daj jeden rep mojemu dvornemu oskrbniku, da ga pripravi za obed; vsakemu glavarju daj po jednega vola, moji telesni straži pa deset.“ Glavarji, tolike radodarnosti razveseljeni, popadajo na kolena, ponižavajo se v prah in kričé svoje tvijanze.

Glavarji, na ta način se zahvalivši, zopet posedejo. Ne trpi dolgo, pa pride sel od Viktorije-Nila, ki poroča, da neznamenit vladar blizu Unijdo-a je raztrgal vse vezi zvestobe in pokorščine, in da se pogaja s Kaba-o Rega-o, s kraljem Unijorskim. Cesar strmé poslušá to selovo poročilo, in izbuljenih oči pravi: „Kaj? So li vsi moji podložniki v Nakarangi mrtvi? Kaj nimam glavarjev, nimam naroda, da se Namiondžu predrzne, takó z mano počenjati?“

Glavarji treščijo ven pred vrata zaslišne dvorane, popadejo svoja kopja ali sprehodne palice in kličejo cesarja, naj pogleda svoje glavarje, na vsako povelje pripravljene, in z divjim kretanjem dvignejo sulice in roke, tako da tujec bi menil: buknil je palačni prevrat. Cesar pa na vse to mirno odgovori: „Dobro je“. Glavarji odložé kopja in posedejo po sedežih.

Ko si jih vladar ogleda, izbere mladega, ognjevitiga glavarja z imenom Mavrugungu, ki bliskoma preden pade in kliče: „Kabaka, tukaj sem!“

majo g. prof. Šukljeja) razpisala št. dr. Bogner & dr. Planec (iz Rudolfovega) karovici, Klana o slovenski telegrafu. Fajlje
Zmagal. Neka Indatura slovenskim mestom ne najja. g. k. p. je odgovoril: Nasledki te g. m. bodo "je neni pro m. k. a. l.

285
125
Flor. tudi ob nedeljah. Tretja naredba dovoljuje pri posebnih obrtih mladostnim delavcem tudi delo po noči; pri nekaterih obrtih se dovoljuje, da se čas dela podaljša na dan za jedno uro; nadaljna naredba našteva obrte, pri katerih je dovoljeno delo po noči mladostnim pomožnim delavcem med 14. in 16. letom, kakor tudi ženskam.

Tuje dežele.

V pruskem ministerstvu se delajo uže priprave za nove volitve v poslansko zbornico. Volitve vršile se bodo najbrže v drugi polovici meseca oktobra. Pri novih volitvah se bode baje nemško-svobodnjaški stranki slabo godilo.

Razgovorjanja med Prusijo in papežem, katera so bila v slednjem času posebno živahna, so zdaj nekoliko potihnila. Gledé namestitve poznanskega škofijskega stola se ne more doseči ugoden uspeh. Nemška vlada skuša kolikor možno kmalu to zadevo urediti.

Znano je, da se je uže delj časa obetalo, da se bode francoski zbornici stivil predlog, naj se Ferryjevo ministerstvo posadi na obtožno klop zaradi svoje napačne politike. V četrtek se je v zbornici obravnavalo o tem predlogu, a zbornica ga je zavrgla.

Razne vesti.

— (Pet dni brez jedi in pijače pod milim nebom.) V vasi Grusdevo, ki leži v okraji Vjazma v zahodni Rusiji, dogodil se je, kakor poročajo petrogrške "Novosti", sledeči čuden dogodek: Dne 13ega maja t. l. igrala sta se otroka nadzornika Morogovih gozdov, in sicer sedemletni sinček in triletna hčerkica v gozdu. Proti poludne pride deček iz gozda domov, in ko ga mati popraša, kje da je Zasa — tako je bilo deklici ime — odgovori deček, da jo je klical, pa ni hotela iti domov, ampak je obsedela v gozdu. Mati hiti z dečkom k onemu mestu, kjer sta se otroka igrala nazaj, a deklice ni bilo več tu. Tekla je zopet v vas po ljudi, da bi ji pomagali otroka iskati, a vse iskanje bilo je zaman. Da bi se bila otroku kaka nesreča prigodila, skoro misliti ni bilo, kajti daleč na okolo ni bilo nikake jame ali votline, in nikake vode. Štiri cele dni in noči iskali so, a brez uspeha. Mati postala je vsled bolesti in žalosti po izgubljenem otroku nevarno bolna in oče bil je dal na mestu, kjer se je otrok zadnjič igral, uže mašo za mrtve brati. Dne 18. maja ob 4. uri popoldne zagleda gozdar, ki je še vedno otroka zasledoval, najedenkrat svojo hčerko, ki je vsa oslabela komaj se še sem in tja gibala med grmovjičem in drevjem ter s slabim glasom klicala: Mama, mama! Veselje, ki sta ga oče in mati vsled tega občutila, da sta otroka, o kojem sta mislila, da je uže mrtev, zopet našla, se pač ne dá popisati. Otrok

— "Pojdi, Mavrugungu, vzemi pet vatolehov in njihove ljudi ter "pojej" Namiondža, njega in njegovo deželo."

Mavrugungu, ki hoče z opičjo naglico izvršiti povelje cesarjevo, nakliče veliko tvijanzev, zgrabi par kopji in skit, dá si podobo pravega sina Martovega in reče: "Cesar, glej me tukaj; cesar zavaruje, Namiondžu bo umrl, jaz čem pobrati ves plen. Jaz čem deželo dočista pojesti. Tvijanzi, janzi, janzi, itd."

Zdaj se vzdigne cesar. Bobnar zabobna in vsi glavarji, dvorjani, služaji, seli in tujci so na nogah. Cesar izgine skozi stranska vrata, ne besede rekši, v svoje notranje sobane, in jutranja "burza" je pri kraji.

Oni, ki hočejo kaj več izvedeti iz cesarjevega življenja, morajo skrbeti, da pridejo skozi množino ostroočnih in preopreznih straž, služajev in rabljev, ki se tró pred zaslšno dvorano, v notranje dvore Mtesine. — Tu ga bodo našli, svojim amazonam vojno poslušnost vbijajočega, ali sedečega pri kosilu zrelih banan in kislega mleka, ali smejočega se med otroci, ali s služabniki zakladnico preiskujočega; v njej so spravljene darovi potnikov evropskih, turških in arabskih, ali pa ga bodo našli, da izumlja nov voz, nov čoln ali kaj drugega.

(Dalje prihodnjic.)

bil se je v gozdu zgubil in je cel čas sem in tja taval. Od česa se je celih pet dnuj živel, je nezapodljivo. Dopisnik gori omenjenega lista, ki je o tej dogodbi poročal, videl je sam otroka. Imel je nožici nekoliko zatekli in obraz nekoliko ožgan; drugega mu ni bilo nič hudega. Samo govoril je malo in prvi dan vsled prevelikega truda ležal ko mrtev na miru. Ta čas, odkar je bil otrok zunaj, je dva dni deževalo in je bila jedna noč zelo hladná.

Domače stvari.

„Národní Dom“.

(Dalje in konec.)

Gospod tajnik omenja na dalje še nekatere osebe, katere so z darovi in z nabiranjem prostovoljnih doneskov pripomogli do zdanjega stanja blagajnice; veliko požrtvalnost je pokazala banka „Slavija“, katera je pristopila društvu kot ustanoviteljica s 1000 gld.; vladika Strossmayr pa je podaril „Národnemu Domu“ 300 gld.

Na predlog g. Iv. Hribarja imenuje občni zbor vladiko Strossmayra soglasno častnim članom.

Društveni tajnik g. Starè poročal je obširno o društvenem premoženju. Iz tega poročila povzemamo, da je v blagajnici gotovine 75 gld. 51 kr.; v raznih denarnih zavodih naloženih je 10209 gld. 68 kr.; za 5250 gld. nakupilo se je kranjskih zemljiškoodveznih obligacij; v kranjski hranilnici naloženih je 21511 gld. 57 kr. Vkupno premoženje „Národnega Doma“ znaša 37046 gld. 76 kr. Od teh je 7300 gld. vplačanih deležev, po polnem neobremenjenega premoženja je 29746 gld. 76 kr., katero se je nabralo iz prostovoljnik doneskov in iz dobička od loterije.

Gosp. Fran Ksav. Souvan poročal je v imenu revizijskega odseka, da so se računni našli po polnem v redu.

„Matica Slovenska“ imenovala je svojim zastopnikom v odboru „Národnega Doma“ g. prof. Senekoviča.

Gosp. dr. Vošnjak predlaga, naj se društvenemu odboru izroče za uspešno delovanje zahvala. Se zgodi.

Konečno vršile so se volitve odbora in izvoljeni so bili gg.: Dr. Alfons Moschè predsednikom, v odboru pa dr. Bleiweis vitez Trsteniški, prof. Pleteršnik, Fran Hren, Ivan Hribar, dr. Anton Jarc, dr. Vošnjak, Ivan Murnik, dr. Fran Papež, Ferd. Souvan in dr. J. Starè; v pregledovalni odsek bili so izvoljeni gg.: Dr. Zupanec, Petričič, Fran Ks. Souvan, dr. Munda in Ivan Knez.

Na to se je zbor zaključil.

— (Pritožbo mestnega magistrata ljubljanskega) zoper odlok c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 12. julija 1884, št. 1324, s kojim se je bil razveljavil sklep o vpeljavi slovenskega učnega jezika za vse učne predmete na ljudskih šolah ljubljanskih, dokler se ne ustanovi po jedna nemška ljudska šola za dečke in deklice, zavrglo je visoko ministerstvo za uk in bogočastje z odlokom z dne 19. maja t. l., št. 24558, iz tega vzroka, ker nastane z odpravo utrakvizma na javnih mestnih ljudskih šolah ljubljanskih ob jednem potreba, da se skrbi za pouk v obeh deželnih jezikih, kar se je tudi uže odredilo z odlokom c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 9. junija 1883, št. 447, in natančneje določilo z odlokom z dne 14. decembra 1884, št. 2630.

— (Včerajšnjih procesij) udeležilo se je obilo ljubljanskega in vernega prebivalstva iz okolice. Vršile so se včeraj procesije v stolni cerkvi, v trnovski cerkvi in šentpeterski cerkvi. V stolni cerkvi pričela se je procesija ob 9. uri. Sv. Rešnje telo nosil je sam prevz. gospod knezoškof dr. Jakob Misija, obdan z mnogobrojno duhovščino. Spreveda udeležil se je gospod deželni predsednik baron Winkler z mnogimi uradniki deželne vlade ter mnogo drugih uradnikov. Procesije udeležile so se tudi javne šole in zavodi, privatne šole s svojimi učitelji, razna društva, mestni zastop, načelniki raznih uradov s svojimi uradniki ter mnogobrojno vernega naroda. — Procesija v Trnovem pričela se je ob 5. uri zjutraj; udeležil se je je mestni župan Grasselli, mnogo mestnih odbornikov in obilica naroda. — Šentpeterske procesije udeležilo se je posebno mnogo vernikov iz okolice.

— (Državnozbornske volitve.) Danes vršila se je ožja volitev poslancev dolenjskih mest med prof. Šukljatom in grofom Margherijem. Izvoljen je profesor Šuklje z večino 5 glasov.

V naslednjem podajemo natančnejši izkaz glasovanj:

Metlika . . .	Suklje	12	Margheri	5	6
Črnomelj . . .	"	7575	"	1514	—
Rudolfovo . . .	"	3545	"	4584	35
Višnja Gora . . .	"	1617	"	1013	—
Krško . . .	"	1823	"	3939	—
Kostanjevica . . .	"	1115	"	2423	—
Kočevje . . .	"	1417	"	876	69
Ribnica . . .	"	911	"	5055	—

Skupaj . Suklje 315 glasov, Margheri 10

— („Matica Slovenska“) ima LXIX. odobrovo skupščino v sredo 10. junija 1885. l. ob 1/2 6. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1.) Potrjenje zapisnika o LXVIII. odobrovi seji. 2.) Naznanila prvosedeštva. 3.) Poročilo tajnikovo. 4.) Poročili književnega in gospodarskega odseka. 5.) Obravnava o resolucijah občnega zbora. 6.) Posameznosti.

— (Javna tombola) bo v nedeljo 14. junija v ljubljanski „Zvezdi“ na korist I. ljubljanskega društva v pomoč bolnikom in društva tukajšnjih gospij „Rudečega križa.“ — Dobitki so: 1.) Pet tern po 5 gld., 2.) štiri kvaterne po 10 gld., 3.) tri kvinterne po 20 gld., 4.) prva tombola za 100 gld., 5.) druga tombola za 50 gld. Tablice se dobivajo po 20 kr. pri Karingerji, Tillu, Kleinmayru, Schafferju in na omenjeni dan v Zvezdi. Začetek ob 1/2 5. uri popoldne.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) naznanja tem potom, da se prične prihodnji terek 9. t. m. pouk v petji za začetnike, ter vabi vse prijatelje petja k mnogobrojni udeležbi. Sprejemajo se novoustopivši gospodje vsak ponedeljek in sredo od 8. do 9. ure zvečer v društveni sobi, Gosposdske ulice št. 8, I. nadstropje. Nadalje priredi društvo „Slavec“ dne 14. t. m. popoldne ob 1. uri izlet v Kozarje, 2. avgusta pa na Bled in 15. avgusta veliko besedo v čitalnični restavraciji. Dne 12. julija t. l. pa bode redni letni občni zbor. Natančneje določbe naznanile se bodo po slovenskih časopisih.

Odbor.

— (Iz Črnomlja) prejeli smo pred zaključkom lista naslednjo brzojavko: „Občna radost na izvolitvi drž. poslanca g. prof. Šukljeta; topiči pokajo. Volilci kličemo izvoljencu: Živijo! Črnomaljci.“

Narodno-gospodarstvene stvari.

Cviček.

Spisal Gustav Pirce.

(Dalje.)

3.) Dolenjci naj obdržé vinograde le v dobrih legah, koder je pridelek, oziroma dobiček gotov, drugod naj pa vinograde opusté. Tukaj kakor tam naj se pa poprimejo sadjarstva in živinoreje z vsemi silami.

Poprej sem uže omenil, kako slabo se na Dolenjskem izplača vinarstvo in to toliko bolj, kolikor slabša je lega vinogradova. Ako eno delo ne dá primernega dobička, mislim, da ga bode vsak razumni človek opustil. Tako naj bode tudi na Dolenjskem z obdelovanjem vinogradov. — Drugače je pa v dobrih legah. V dobri legi stori uže solnce vino vsako leto bolj ali manj pitno, kar bi pa v nekaterih mrzlih letinah utegnilo še primanjkovati, to se dá pa nadomestiti s pravilnim obdelovanjem vinograda, umno izgojo in režnjo trt, s pravo izbiro trtnih sort in z umnim kletarstvom. Vse to pa do zdaj kmečki vinogradnik na Dolenjskem komaj po imenu pozná; ako on sploh še od vinarstva, če tudi le v dobrih legah, kaj pričakuje, mora obdelovanje trte in kletarstvo iz dna pretvoriti. Sicer ga bode pa k tem prej ali slej trta uš prisilila.

Kaj pa sadjarstvo in živinoreja? Dosti ljudi si niti predstavljati ne more, da bi ti dve stroki kmetijstva na Dolenjskem zavzemali kedaj prvo mesto. In vender je tako. Natančno razpravo o tem prihranim si za prihodnjič enkrat, danes naj mi bode dovoljeno, predmet je v kratkom omenjevati. Prvo, kar morajo Dolenjci storiti, je, pričeti nekoliko bolj spoštovati zemljo, od katere edino jim je kaj pričakovati. Kako pa je sedaj? Slabo obdelane njive, še slabše obdelani travniki in pašniki s prav dobro zemljo, ki pa na

oralo komaj en goldinar dobička prinašajo. Koliko je pa še neobdelane zemlje?

Naj se gređó Dolenjci učít, kakó zemljo obdelati, na Kras, v Vipavo, v vromsko-trnovsko dolino itd. Videli bodo v teh krajih, koliko zlata se iz zemlje dá izkopati. Z intenzivnim obdelovanjem njiv in travnikov, s spreminjavo pašnikov v dobre senožoti in s porabo vsake pedí zemlje, ki jo imajo na razpolaganje, zamorejo Dolenjci živinarstvo pri dobri reji živine najmanj podvojiti, ne da bi se bilo bati, da bi živina od „vzduha“ živetí morala.

Bolj ugodnega kraja za sadjarstvo, kot jo Dolenjska, ga skoro ni v Avstriji. Primerno podnebje, dobra zemlja jamčita uže naprej dober vseh od sadjarstva. In kako lahko se zasluži denar pri sadjarstvu? Vzemimo, na pr. ena občina razdeli svojo „gmajno“ (na Dolenjskem so gmajne s zemljo, ki je boljša od one v vipavskih zelnikih). Kmet dobi po eno oralo te gmajne, katero skrbno obdela ter v senožet spremeni. Seno tega orala izdalo mu bode več kot pa vsa poprejšnja gmajna, to je, se vé da če je bila razdelitev izvršena po pravilnem razmerji. Na tem oralu dá se nasaditi v vrstah, po dva sežnja ena od drugih oddaljene, sadno drevje, ki stojí v vrsti tudi po dva sežnja narazen. Na oralu je potem 400 sadnih dreves, bodi-si jabelk, hrušek ali češpelj. Recimo, da rodi to drevje le vsako drugo leto ter daje drevo sadja v vrednosti le 50 kr., zneso vrednost pridelke vsako drugo leto 200 gld. ali na leto 100 gld. Kako malo obdelovanja je to stalo in zraven je pa še krma! Pojte pogledat v vromsko dolino na Notranjskem, koliko češpelj imajo in koliko denarja jim donášajo!

Se vé da bi bilo treba skrbeti za razpečevanje sadja, kar pa sedaj ni več tako težko in celo gibanje, zadevajoče sadjarstvo, moralo bi se umno organizovati, če bi hoteli v resnici imeti izredaj od sadjarstva kaj dobička. Najimnitneja skrb mora biti izbira dobrih in pravih sadnih sort za vsak kraj, ker le potem mogoča je dobra sadna kupčija.

(Dalje prihodnjí.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Krško, 5. junija. Izmed 62 oddanih glasov dobil je Margheri 39, Šuklje 23.

Rudolfovo, 5. junija. Od 131 oddanih glasov dobil Margheri 84, Šuklje 45 glasov.

Ribnica, 5. junija. Šuklje dobil 11 glasov, Margheri 55.

Črnomelj, 5. junija. Izmed 89 oddanih glasov dobil Šuklje 75 Margheri 14 glasov.

Metlika, 5. junija. Izmed 118 oddanih glasov dobil Šuklje 112 glasov, Margheri 6.

Kostanjevica, 5. junija. Izmed 39 oddanih glasov dobil Margheri 23, Šuklje 15.

Kočevje, 5. junija. Od 93 glasov dobil Margheri 76, Šuklje 17.

Višnja Gora, 5. junija. Od 30 glasov dobil Šuklje 17, Margheri 13.

Praga, 5. junija. Trgovinska zbornica izvolila je česka zborniška člana sladkornega fabrikanta Salascheka in Skokaneka, fabrikanta blagajnic, državnima poslancema. Nemci se volitve niso udeležili.

Zagreb, 4. junija. Znanega Starčevićijanskega agitatorja Grünhuta zaprli so na ukaz zagrebškega državnega pravdnika v Samoboru. Vzrok leži v vednih ščuvanjih proti vladi.

Berolin, 4. junija. Cesarjevo zdravje je vedno boljše. — Bismarck došel je v Kissingen.

Madrid, 4. junija. Vnela se je zopet kolera v Valenciji. Znanstvena komisija je konstatovala, da ima kužna bolezen v provinciji Valenciji značaj azijske kolere. Včeraj so v Valenciji umrle za kolero štiri osebe.

Kopenhagen, 4. junija. Ruska cesarska obitelj obiskala bode to poletje danski dvor.

London, 4. junija. Strašan potres uničil je velik del indijske provincije Kašmir. Mesto Srinagar je skoro po polnem porušeno. V Srinagaru se je podrla velika kavalerijska vojašnica, stanovalci so pod razvalinami pokopani. Petdeset oseb je mrtvih, na stotine ranjenih.

Odgovorni urednik J. Naglič.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 5. junija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82·60
» » » srebri	83·05
Zlata renta	108·30
5% avstr. renta	98·70
Delnice národne banke	850·—
Kreditne delnice	290·60
London 10 lir sterling	124·20
20 frankovec	9·85
Cekini c. kr.	5·86
100 drž. mark	63·85

Uradni glasnik

z dne 5. junija.

Razpisane službe: V logaškem šolskem okraji razpisane so za leto 1885/86 naslednje učiteljske službe: Na jednorazrednici v Črnem Vrhu služba učitelja z letno plačo 450 gld. in prostim stanovanjem; na jednorazrednici v Ledini učiteljska služba z letno plačo 450 gld. in prostim stanovanjem; na štirirazrednici v Starem Trgu četrti učiteljska služba z letno plačo 400 gld. (tudi za učiteljice). Prošnje do 20. junija t. l. c. kr. okr. šol. svétu v Logatci.

Tujci.

Dne 1. junija.

Pri **Maliči:** Berger, trg. potov., z Dunaja. — Buchler R., trgovec, in Buchler A., trgovec, s soprogo, iz Trsta. — Muley, pristav pomor. komisarijata, iz Pulja. — Maurer s soprogo iz Siska. — Dr. Tomanin iz Kočevja. Pri **Južnem kolodvoru:** Kalan iz Gorice. — Juretič, spredovnik z rodbino, iz Trebiža. — Perič, posestnik, s soprogo, iz Nabrežine. — Terkovič iz Ljubljane.

Umrli so:

Dne 3. junija. Fran Lemut, delavčev sin, 6 mes., Konjušne ulice št. 1, kašelj. — Neža Dobnikar, hišna sestrica, 72 l., Gradaške ulice št. 5, Apoplexia cerebri. — Franciška Simončič, delavčeva hči, 7 dnij, Rimska cesta št. 17, ošpice. — Ivanka Pance, delavčeva hči, 8 l., Stari trg št. 19, otrpnjenje hrbtnega mozga.

Tržne cene.

V Ljubljani 3. junija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 83 kr., domače 6 gld. 98 kr.; reš 5 gld. 36 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 70 kr.; 100 kilogramov krompirja 4 gld. 40 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 90 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 58 kr., svinjsko 70 kr., drobniško po 38 kr., — Piške po 25 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 59 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 3. junija.

Brno: 12 21 9 1 23

Častitim volilcem druge volilne skupine kmetskih občin dolenskih.

Vi ste me 28. maja za svojega poslanca in poverjenika v državnem zboru izvolili ter mi s tem skazali odlično svoje zaupanje, kojega vreden biti, mi bode vsikdar prva in glavna naloga. Ravnali ste kot svobodni možje, ki ste stali trdi in trdni kot skala, in se vkljub mnogoterim nasprotovanim uplívom niste dali omajati in pregovoriti, da bi bili volili drugega, kot onega, ki ste ga po lastnem prepričanji svojega zaupanja vredne spoznali.

Tudi sem prejel iz sredine svojih volilcev toliko srčnih častitek, da bi mi bilo trudapolno, se za nje vsacemu posebej zahvaliti. Dovolite torej, da se znehim s tem svoje dolžnosti, ter da se Vam srčno zahvalim in ponavljam obljubo, ki sem jo storil in koja mi bode vsikdar kažipot in vodilo pri mojem delovanji in poslovanji v zboru državnih poslancev! — Zdaj pa, ko je borba končana in sijajna zmaga naša odločena, podajmo tudi nasprotnikom roke in mir naj vlada med nami, ker, čeravno se nazori naši vsikdar ne vjemajo, nas vendar vse vodi in jedini vkupna in vzajemna misel in želja, namreč: zložno delati zdaj in vselej na blagor našemu narodu, na korist naši mili domovini, ki jo Bog ohrani! Vam vsem moj srčni pozdrav!

V Ljubljani dne 30. maja 1885.

(95)

Jakob Hren,
vaš državni poslanec.

Odprti listek.

O povodu moje izvolitve za državnega poslanca mi je došlo od vseh strani, od blizu in daleč, od osebnih prijateljev in znancev, pa tudi od mnogih mi osobno neznanih gospodov in družb, da, celó od nekojih nasprotnikov o dovršeni volilni borbi — toliko častitek in srčnih voščil, da so mi ti dokazi istinskega sočutja in prijateljstva zares globoko v srce segli. Težko bi mi bilo, se vsacemu posebej zahvaliti; zato naj mi bo dovoljeno, da storim to z ovimi vrsticami in da prisrčno zahvaló vsem čestilem in osebito ožjim rojakom z Notranjskega združim željo in prošnjo, naj mi ostane prijateljstvo in blago spominjanje Vaše tudi za naprej v jednaki meri ohranjeno.

V Ljubljani dne 31. maja 1885.

(94)

Jakob Hren,
c. kr. dež. sodnijski svetnik.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
3. junija	7. zjutraj	741·56	9·6	svzh. sl.	jasno	0·00
	2. pop.	739·46	17·3	vzh. sl.	»	
	9. zvečer	741·34	12·4	»	»	
4. junija	7. zjutraj	741·66	10·0	vzh. sl.	jasno	0·00
	2. pop.	740·30	20·4	»	»	
	9. zvečer	740·84	13·6	bzv.	»	

V založništvu našem izšla je na svitlo knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik
učitelj.

12 pol v 8. Mehko vezana stane 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Patenti
skoro po vseh
državah.

Oehlerjevo

Promiřirano
na Topliški izložbi
1884.

voštilo za tla

parketna tla in taka iz mehkega lesa

od rumene, rumeno-rjavkaste, ljave in prirodne barve

so od vseh strani priznava kot najcenejšo, najvztrajnejšo, najpraktičnejšo in najelegantnejšo pleskanje (namazilo) za tla.

Prospehi: 1.) Je popolnem prikladno za mažo; 2.) vsakemu rabljiv; 3.) so v oni uri posušti; 4.) trudapolno krtačenje je odveč, ker se uže krasen lesk pojavi, ako tla jedenkrat lahko natrēs z volnato cunjó ali pa krtačo; 5.) hrani les; 6.) za parkete in namazana tla po sobah priporoča se voštilo od prirodne barve, za ne namazane in obrabljene namazane sobe barvena voštila, ter se prosi, naj se pri naročbah določi barva. (61) 6-6

Jedna kilo-škatulja z Dunaja velja 1 gld. 80 kr.

prodajalcem lekarske robe, likačem sob, parketnim tovarnam i. t. d. daje se popust (rabat). Razpošilja se odjemnikom promptno proti povzetji. — Rabilni navodi razpošiljajo se radovoljno.

Oswald Oehler

patentovani voščarnici:

Meerane v Saski. Dunaj, I., Annagasse 12.

Zaloga v Ljubljani je pri H. L. Wencelu, Mestni trg. — Išče se, daljše zaloge vedno še ustanavljati.

V
Kleinmayr-jevi in Bambergovi knjigarni
se dobivajo:

Josipa Jurčiča Zbrani spisi.

I. zvezek: **Deseti brat.** Cena 1 gld.

II. zvezek: **Pripovedni spisi:** Jurij Kozjak, Spomini na deda, Jesenska noč mej slovenskimi polharji, Spomini starega Slovenca. — Cena 70 kr.

III. zvezek: **Pripovedni spisi:** Dobmen, Jurij Kobila, Dva prijatelja, Vrban Smukova ženitev, Golida, Kozlovska sodba. — Cena 70 kr.

IV. zvezek: **Pripovedni spisi:** Tihotapec, Grad Rojtnje, Klosterski žolnir, Dva brata. — Cena 70 kr.

Jurčičevi zbrani spisi se dobivajo tudi v lične platnice vezani, vsak zvezek po 50 kr. več.

Kdor se želi po pošti naročiti, naj blagovoljno po nakaznici za poštnino pri vsakem zvezku 10 kr. priloži. (11) 22